

172. Więc żyjmy

Więc żyjmy, jak można najpiękniej,
Czy wielkie, czy szare są dni,
Bo życie, to skarb w naszych rękach
I przez nas ma świat lepszym być!

Pośród wszystkich życia trosk i kłopotów,
Gdy pod wiatr trzeba iść każdego dnia,
Jedna prawda niech mi świece, jak gwiazda,
Że chrześcijanin to właśnie ja.

Wielka troska o budowę Królestwa,
Niechaj więc w każdym z nas na zawsze trwa,
I przeze mnie także Kościół ma rosnać,
Bo chrześcijanin to właśnie ja.

Może jeśli będę dobrym człowiekiem,
Który chce lepszym być każdego dnia,
Pana Boga ktoś przeze mnie zobaczy,
Bo chrześcijanin to właśnie ja.